

2 februarie 2016

Către: Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
Bd. Libertății nr. 12, Sector 5, București

În atenția: D-nei Cristiana Pasca-Palmer, Ministru
D-nei Corina Lupu, Secretar de Stat
D-lui Iulian Jugan, Secretar de Stat

Subiect: Propunerea legislativă pentru completarea art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului (înregistrată la Camera Deputaților sub nr. 769/2015)

Stimate Doamne, Stimate Domn,

Având în vedere propunerea legislativă pentru completarea art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului („**Propunerea Legislativă**”), precum și dezbaterile recente din cadrul comisiilor din cadrul Camerei Deputaților (respectiv, Comisia pentru administrație publică, Comisa pentru mediu și echilibru ecologic), prin prezenta reiterăm anumite contraargumente la argumentele invocate de inițiatorii Propunerii Legislative, precum și documentele depuse de Consiliul Investitorilor Străini în cadrul dezbaterilor.

Argumentele invocate de susținătorii Propunerii Legislative sunt, în general, considerente de ordine publică, respectiv (i) nevoia de a asigura protecția mediului înconjurător, pe de o parte, și (ii) nevoia de a asigura protecția sănătății publice, pe de altă parte.

Așa cum vom detalia mai jos, considerentele invocate de membrii comisiilor Camerei Deputaților sunt superflue, atrag o serie de potențiale încălcări ale prevederilor legale în vigoare și nu sunt fundamentate prin studii de specialitate, în principal, întrucât:

- (i) scopul textului legislativ este deja adresat, considerentele fiind consacrate și protejate de legislația deja în vigoare,
- (ii) sunt încălcate o serie de principii legale consacrate de legislația națională și europeană, și
- (iii) Propunerea Legislativă a fost supusă dezbaterilor publice în lipsa unui studiu de impact adecvat, fapt confirmat de harta generată în considerarea aplicării textului propus, atașată prezentei adrese.

1. Scopul urmărit prin Propunerea Legislativă este deja protejat de prevederile legislative în vigoare și nu este în concordanță cu principiile generale din legislația internă și internațională în materia gestionării deșeurilor

Față de primul considerent (respectiv, nevoia de a asigura protecția mediului înconjurător), o serie de precizări se impun:

- **Analiza stabilită prin normele actuale de protecția mediului reglementează într-o manieră foarte clară regulile și măsurile specifice care trebuie respectate** atât în faza de evaluare a impactului asupra mediului a proiectelor de construcție a instalațiilor de valorificare / eliminare a deșeurilor, cât și de autorizare a funcționării lor din punct de vedere al protecției mediului, precum și de respectare, pe toată durata de funcționare a instalațiilor a obligațiilor impuse prin actele de reglementare.
- **Autoritățile la nivel european au respins ideea impunerii unei distanțe minime** pentru zonele rezidențiale¹, extinzând aprecierea asupra riscului asupra mediului înconjurător în amplasarea obiectivelor de valorificare/eliminare a deșeurilor, apreciindu-se că ar trebui făcută de la caz la caz în funcție de condițiile geografice, meteorologice, morfologice².
- **Este încălcat principiul ierarhiei deșeurilor** consacrat în art. 4 din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor („Legea 211/2011”), ce prevede că „*aplicarea ierarhiei deșeurilor (...) are ca scop încurajarea acțiunii în materie de prevenire a generării și gestionării eficiente și eficace a deșeurilor, astfel încât să se reducă efectele negative ale acestora asupra mediului*”. **Ierarhia deșeurilor** reglementată la nivel național și comunitar **este încălcată prin poziționarea pe același plan a operațiunii de valorificare a deșeurilor cu aceea de eliminare a deșeurilor**. Valorificarea este o activitate căreia trebuie să i se acorde întâietate față de eliminare, iar eliminarea apare ca ultimă opțiune de gestionare a deșeurilor.
- **Este încălcat principiul proximității în gestiunea deșeurilor** consacrat în art. 15 alin.3 din Legea 211/2011, ce prevede că „*rețeaua prevăzută la alin. (1) și (2) (NB: rețeaua integrată adecvata de unități de eliminare a deșeurilor și de instalații de valorificare a deșeurilor municipale mixte*

¹ http://www.ieep.eu/assets/1530/6.5_Landfill_-_final.pdf (Manual of European Environmental Policy, p. 6 – “Additional changes to the original Commission proposal agreed by the Council at the December meeting included [...] deleting reference to a minimum distance for landfills from residential areas)

² <http://www.europarl.europa.eu/sides/getAllAnswers.do?reference=E-2007-2568&language=DE> (“With respect to the choice of location of landfills, European legislation does not specify precise distance targets (...) While the proposal of the directive on landfill of waste) stipulated that landfills had to be placed at a distance from residential areas, waterways, water bodies etc., of 0.5 kilometres in the case of municipal landfills and 2 kilometres from residential areas in the case of hazardous waste landfills, the directive adopted in 1999 refrained from setting an absolute minimum distance from residential areas, because geographical, meteorological as well as morphological conditions can be so different that they require flexibility in distance setting.)

colectate din gospodăriile populației) trebuie să permită eliminarea și valorificarea deșeurilor în cele mai apropiate instalații adecvate (s.n.), prin cele mai potrivite metode și tehnici, pentru a asigura un înalt nivel de protecție pentru mediu și pentru sănătatea publică”. Prin stabilirea unei distanțe arbitrare de 20 km față de linia de țărm a Mării Negre, față de ariile protejate și față de localitățile urbane, s-ar genera un transport al deșeurilor periculoase generate de localitățile urbane la distanțe extrem de mari ce ar conduce la un risc de mediu superior dat de starea infrastructurii, distanțele în sine, traseele stabilite, necesitatea documentării și autorizării transporturilor în condițiile unui grad de încărcare deja extrem de mare al autorităților competente în materie (respectiv, agențiile de protecție a mediului, Inspectoratele pentru Situații de Urgență). Mai mult, în majoritatea situațiilor, în raport de Propunerea Legislativă, este probabil ca deșeurile să trebuiască să fie transportate în afara țării pentru respectarea distanțelor propuse.

- Aplicarea unei interdicții identice atât pentru deșeurile periculoase (reglementată de legislația generală aplicabilă deșeurilor în România), cât și a celor radioactive (care nu fac obiectul reglementării deșeurilor în România, ci reglementării specifice a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare – „CNCAN”, cu privire la deșeurile radioactive), conduce la confuzie cu privire la gradul de risc diferit implicat de fiecare dintre aceste categorii de deșeuri.

Față de al doilea considerent (respectiv, nevoia de a asigura protecția sănătății publice), se poate susține că există o reglementare relevantă și suficientă în prezent, instituită prin Ordinul nr. 119/2014 pentru aprobarea normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației care instituie la art. 11, distanțele minime de protecție sanitară între teritoriile protejate și o serie de unități care produc disconfort și riscuri asupra sănătății populației (de ex., stații de epurare a apelor uzate – 300 m; depozite controlate de deșeuri periculoase și nepericuloase – 1km, incineratoare pentru deșeuri periculoase și nepericuloase - 500 m).

2. Lipsa studiului de impact în vederea aplicării prevederilor Propunerii Legislative

În vederea înțelegerii impactului prevederilor Propunerii Legislative, cu sprijinul informațiilor publice existente pe siteul <http://natura2000.eea.europa.eu/#>, am întocmit o hartă a locurilor geometrice descrise de distanța de 20 km față de ariile naturale protejate din cadrul rețelei Natura 2000, document ce a fost depus în cadrul Camerei Deputaților în atenția comisiilor direct interesate.

Învederăm că, fără să se ia în calcul și alte arii de interes local, național sau țărmul Mării Negre/localitățile urbane, prin observarea hărții României, în proporție majoritară, s-a obținut o restricție generală pentru construirea unor obiective noi. Mai mult, este probabil ca, prin aplicarea *ad litteram* a prevederilor Propunerii Legislative, riscăm să ne aflăm în imposibilitatea de a identifica

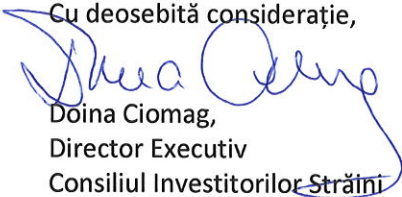
locații pe teritoriul României, unde, pe viitor, să poată fi construite instalații pentru valorificarea și eliminarea deșeurilor periculoase și/sau radioactive.

Totodată, transmitem atașat (i) punctul anterior transmis către Camera Deputaților, în cadrul căruia sunt detaliate o serie din argumentele prezentate mai sus și (ii) harta ariilor restricționate prin raportare exclusivă la prevederile Propunerii Legislative și a obiectivelor din rețeaua Natura 2000.

Din discuțiile anterioare și răspunsul primit până în prezent de la MMAP, înțelegem că nici MMAP nu susține această inițiativă legislativă, pe considerente similare celor menționate mai sus.

În acest context, vă rugăm să aveți în vedere disponibilitatea noastră de a discuta pe larg acest subiect cu reprezentanții MMAP în măsura în care veți considera că sunt necesare clarificări.

Cu deosebită considerație,

Doina Ciomag,
Director Executiv
Consiliul Investitorilor Străini